

[Hans Nielsen.]

hold til hele det store, vældige Arbejderparti, som Socialdemokratiet repræsenterer her i Landet.

Dette var de Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre med Hensyn til selve Valget. For et Øjeblik siden forlod jo et af Valgkampens store Spørgsmaal dette Ting; det er maaske allerede afgjort ovre i det andet høje Ting, og dermed er altsaa et af de store Stridsspørgsmaal, der skilte Partierne ved Valget, foreløbig ude af Verden. Jeg mener da, at Regeringen har sin parlamentariske Basis fuldstændig i Orden, det vil ikke være muligt at tilvejebringe nogen anden Regering end den nuværende med parlamentarisk Flertal her i Tinget — og det er da kun naturligt, at denne Regering fortsætter. Og Regeringen fortsætter ikke paa noget nyt Grundlag, den Programtale, Statsministeren oplæste ved Rigsdagens Sammentræden i Oktober Maaned, staar fremdeles ved Magt som Regeringens Program. Den er for et Par Dage siden blevet suppleret med en Udtalelse fra den højtærede Statsminister til Offentligheden, en Udtalelse, der specielt tager Sigte paa Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og som tilkendegiver, at efter at Valutaspørgsmaalet er løst, er Arbejdsløshedsspørgsmaalet det store Spørgsmaal, som Regeringen sætter alle Bestræbelser ind paa at søge løst, saa vidt som det kan løses under de nuværende Forhold.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed opremse alle de Foranstaltninger, der er nævnt i Programtalen af Oktober Maaned, og ikke heller gentage de Udtalelser, som Statsministeren har fremsat forleden Dag om Igangsættelse af offentlige Arbejder; ærede Medlemmer har sikkert læst dem og ser deraf, at det er Foranstaltninger, som vil kræve meget store Beløb, samt at Regeringen eventuelt tænker sig at skaffe disse Penge til Veje ved Laan. Det er en Fremgangsmaade, som vi fra vor Side kan udtale ubetinget Tilslutning til; i en saa alvorlig Krisetid som den nuværende vil der ikke være noget berettiget at indvende imod, at Staten laaner til slige store Anlægsudgifter, til Arbejder, hvis Formaal det er at skaffe Beskæftigelse. Det forekommer mig, at Regeringen paa en hel Række af disse Omraader har taget og vil tage Opgaver op, som i lang Tid har ventet paa at blive løst, og jeg tror, at man ude omkring i Landet vil give Tilslutning til Regeringens Planer i saa Henseende. Men jeg maa ogsaa henvise til adskillige af de Forslag, der allerede ligger her paa Rigsdagens Bord, og som jo ogsaa tager Sigte paa Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Jeg

tænker her særlig paa Forslaget om Tilskud og Laan til Beskæftigelsesfonden, paa Forslaget om en Bevilling til en Byggefond, paa Forslaget om de 5 Mill. Kr. til Driftslaan for mindre Haandværkere og paa Forslaget om Skattebegunstigelse for nye Ejendomme. Disse fire Forslag repræsenterer efter min Formening store Muligheder i Retning af at skaffe Arbejde og at sætte Arbejder i Gang, idet de Beløb, der ifølge disse Forslag stilles til Raadighed, kun er en Slags Grundbeløb, der aabner Mulighed for, at langt, langt større Midler kan komme til Anvendelse paa de Omraader, der her er Tale om.

Jeg maa gaa ud fra, at den Opposition, som nu har anerkendt, at Valgdagens Resultat bør respekteres med Hensyn til Valutaloven, vil erkende, at Valgdagens Resultat, Flertallet for den nuværende Regering, ogsaa bør respekteres, naar Talen er om Foranstaltninger, hvis Formaal er at aflaste Arbejdsløsheden. Det er jo ikke saaledes, at jeg tror, at de Foranstaltninger, der her stilles i Udsigt, fuldstændigt vil kunne afskaffe den store Arbejdsløshed, der er her i Landet, men hvis man tænkte sig alle disse Forslag gennemført, som dels foreligger, dels vil blive forelagt i den nærmeste Tid, saa er der ingen Tvivl om, at det vilde give Arbejde til mange Tusinde udover de Tusinder, der efter min Formening holdes i Arbejde i Kraft af den Valutaordning, vi har. Jeg har under Valgkampen haft Lejlighed til at høre Talere baade fra konservativ Side og fra Venstres Side, og under Valgkampen var de jo saare elskværdige at tale med, naar det var Arbejdsløshedsspørgsmaalet, der var til Drøftelse. Jeg maa henstille til de to Partier nu at vise den samme Villighed her i Salen — thi det er jo en alt for letkøbt Popularitet at gaa ud paa Vælgermøderne og bekæmpe Arbejdsløsheden, naar man ikke vil være med til at fortsætte herinde, hvor Forslagene kommer til at foreligge, og hvor Beslutningerne skal tages. Men jeg skal ikke forsøge paa dette Tidspunkt at yppe nogen som helst Kiv med de to Partier i saa Henseende. Jeg erkender, at de har vist Imdødekommenhed under Behandlingen af Valutaloven, og forhaabentlig vil de ogsaa vise Imdødekommenhed, naar disse store Beskæftigelsesproblemer kommer til Behandling.

Naar det gik Venstre saa ilde ved Valget, var det efter min Formening, fordi det har ført denne Tilpasnings- eller Nedsæringspolitik. Ser man ud over Verden, ser man jo, at denne Politik, som allerede i nogle Aar har været i Højsædet adskillige Steder, i Virkeligheden er blevet Aarsag